

Sygn. akt VP 14/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Marek

Protokolant: Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2014 r. w Legnicy

sprawy z powództwa A. C. (1)

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółka Akcyjna w L.

o zadośćuczynienie

I. zasądza od strony pozwanej Przedsiębiorstwa (...) Spółka Akcyjna w L. na rzecz powódki A. C. (1) kwotę 70 000 zł (słownie złotych: siedemdziesiąt tysięcy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3 405 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Legnicy) kwotę 140 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych, zaliczając je w pozostałym zakresie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VP 14/13

UZASADNIENIE

Powódka A. C. (1) domagała się zasądzenia na jej rzecz od Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w L. kwoty 150.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 kwietnia 2013 r. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż jej ojciec, L. C. od 1973 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. z siedzibą w L.. Decyzją z dnia 24 maja 2011 r. nr (...) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w L. stwierdził u L. C. chorobę zawodową - nowotwory złośliwe powstałe w następstwie działania czynników występujących w środowisku pracy, uznanych za rakotwórcze u ludzi. Podała, iż L. C. zmarł w dniu 29 września 2012 r., przy czym orzeczeniem z dnia 6 grudnia 2012 r. lekarz orzecznik ZUS Oddział w L. ustalił, że śmierć poszkodowanego nastąpiła w związku z chorobą zawodową. A. C. (1) argumentowała ponadto, że przeżyty silny stres psychiczny związany ze śmiercią ojca spowodował u niej negatywne skutki w sferze emocjonalno-psychicznej tym bardziej, że w dniu 18 listopada 2010 r. zmarła jej matka. Utraciła wcześniej odczuwaną radość życia, stała się zamknięta w sobie. Odczuwa pustkę, tęsknotę, i zagubienie. Dodatkowo powódka wskazała, iż w związku ze śmiercią ojca musiała zmienić dotychczasowe miejsce zamieszkania i szkołę, do której uczęszczała, co wzmagало u niej uczucie odosobnienia. Zdaniem powódki zapłata na jej rzecz kwoty 150.000,00 zł pozwoli zrekompensować cierpienia, jakich doznała. A. C. (1) podała również, iż pismem z dnia 18 marca 2013 r. wezwiała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 200.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w terminie 14 dni od daty jego doręczenia, tj. od dnia 20 marca 2013 r., co uzasadniało żądanie odsetek od dnia 4 kwietnia 2013 r.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania według norm przepisanych. Nie kwestionując co do zasady roszczenia o zadośćuczynienie wywodziła, iż zgodnie z treścią decyzji Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w L. środowiskowe warunki pracy miały wpływ na stan chorobowy ojca powódki jedynie w 38,05%. W pozostałym zakresie wpływ na powstanie i rozwój choroby nowotworowej miały inne czynniki, nie związane z warunkami pracy, np. palenie papierosów. Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia, powódka winna zatem uwzględnić wyłącznie ustalony, prawdopodobny stopień przyczynienia się istniejących środowiskowych warunków pracy do stwierdzonego u jej ojca schorzenia nowotworowego. Odpowiedzialność pracodawcy jest bowiem ograniczona tylko do normalnych następstw działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Jednocześnie strona pozwana wywodziła, iż dochodzona pozewm wysokość zadośćuczynienia jest wygórowana. Jakkolwiek zadośćuczynienie powinno mieć charakter kompensacyjny, a więc przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość, to jednak nie może stanowić źródła wzbogacenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 1973 r. do 1991 r. oraz od 2008 r. do 2010 r. L. C., ojciec A. C. (1) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. z siedzibą w L., ostatnio jako górnik i ładowacz pod ziemią.

W marcu 2010 r. u ojca powódki rozpoznano guza płuca prawego o charakterze gruczoloraka. Z tego powodu poszkodowany został poddany zabiegowi chirurgicznemu, a następnie był leczony chemioterapią.

Dowody: - zeznania świadka A. I.: 00:11:58-00:33:57;

- zeznania świadka W. I.: 00:34:06-00:57:35;

- zeznania świadka A. R.: 00:57:46-01:16:59;

- zeznania świadka M. R.: 01:17:13-01:31:53;

- dokumentacja lekarska: pismo Instytutu Medycyny Pracy z dnia 13.04.2011 r.; pismo (...) z dnia 05.10.2010 r.

Decyzją z dnia 12 października 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przyznał L. C. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 30 września 2012 r.

Dowody: akta osobowe: decyzja ZUS z dnia 12.10.2010 r.

Orzeczeniem z dnia 28 kwietnia 2011 r. nr (...) (...) Ośrodka Medycyny Pracy we W. Oddział w L. u L. C. rozpoznano nowotwory złośliwe powstałe w następstwie działania czynników występujących w środowisku pracy, uznanych za rakotwórcze u ludzi: nowotwory wywołane działaniem promieniowania jonizującego z prawdopodobieństwem indukcji przekraczającym 10%.

Dowody: orzeczenie lekarskie, k. 16-17.

Decyzją z dnia 24 maja 2011 r. nr (...) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w L. stwierdził u L. C. chorobę zawodową nowotwory złośliwe powstałe w następstwie działania czynników występujących w środowisku pracy, uznanych za rakotwórcze u ludzi: nowotwory wywołane działaniem promieniowania jonizującego z prawdopodobieństwem indukcji przekraczającym 10%, wymienioną w pozycji 17.9 wykazu chorób zawodowych określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z 30 lipca 2002 r. w sprawie wykazu chorób zawodowych, szczegółowych zasad postępowania w sprawach zgłaszania podejrzenia, rozpoznania i stwierdzania chorób zawodowych oraz podmiotów właściwych w tych sprawach. Z treści decyzji wynikało, iż przeprowadzona w Instytucie Medycyny Pracy w Ł. szczegółowa analiza danych będących w posiadaniu Zakładu Ochrony Radiologicznej IMP w zakresie narażenia zawodowego na promieniowanie jonizujące, z uwzględnieniem palenia papierosów przez zainteresowanego wykazała, że szacunek prawdopodobieństwa udziału ekspozycji zawodowej na promieniowanie jonizujące indukcji nowotworu i L. C. wynosi 38,05%. W treści decyzji wskazano również, że dla stwierdzenia

związku z rozpoznanego schorzenia a warunkami pracy w przypadku promieniowania jonizującego uwzględnia się prawdopodobieństwo indukcji, które winno przekraczać 10%.

Dowody: - decyzja z dnia 24.05.2011 r., k. 19-20.

Decyzją z dnia 26 lipca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przyznał L. C. prawo renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową do 30 września 2012 r.

Dowody: akta osobowe: decyzja ZUS z dnia 2.07.2011 r.

W okresie od 13 do 28 czerwca 2012 r. L. C. przebywał w (...) Szpitalu (...) w S.. W okresie od 3 do 13 lipca 2012 r. był hospitalizowany w (...) Szpitalu (...) w C., a następnie w okresie od 15 lipca do 3 sierpnia oraz od 31 sierpnia do 19 września 2012 r. w Szpitalu w S.

Dowody: karta informacyjna, k. 21-22; 23-24; 25-29.

L. C. zmarł w dniu 29 września 2012 r. W orzeczeniu z dnia 6 grudnia 2012 r. lekarz Orzecznik ZUS Oddział w L. ustalił związek śmierci z chorobą zawodową stwierdzoną decyzją nr (...) z dnia 24 maja 2011 r.

Dowody: - decyzja z dnia 06.12.2012r., k. 30; odpis skrócony aktu zgonu, k. 15.

A. C. (1) ma aktualnie 18 lat. Od urodzenia mieszkała wB. wraz z matką B. C. i ojcem L. C.. Była osobą radosną, pełną życia i towarzyską. Miała bardzo dobry kontakt z rodzicami.

W dniu 28 listopada 2011 r. zmarła matka powódki. Po jej śmierci, powódka stała się smuta i zamknięta w sobie. Wycofała się częściowo z relacji z rówieśnikami. Po śmierci B. C. L. C. zaangażował się w opiekę nad córką. Spędzał z nią każdą wolną chwilę. Jeździli razem na ryby, nad jezioro i do przyrodniej siostry, W. I., z którą powódka nawiązała kontakt po śmierci matki.

A. C. (1) opiekowała się ojcem w czasie jego choroby. W 2012 r., gdy wyjechała na wakacje do Bułgarii, opiekę nad poszkodowanym sprawowała W. I., natomiast od września 2012 r., do opieki nad L. C. zatrudniono opiekunkę, która zajmowała się nim od rana do wieczora. Po śmierci ojca, powódka przeprowadziła się do przyrodniej siostry, do L..

Dowody: - przesłuchanie powódki: 01:44:27-01:09:07;

- zeznania świadka A. W.: 01:32:05-01:44:14;

- zeznania świadka W. I.: 00:34:06-00:57:35;

- zeznania świadka A. I.: 00:11:58-00:33:57;

- zeznania świadka A. R.: 00:57:46-01:16:59;

- zeznania świadka M. R.: 01:17:13-01:31:53;

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 13; odpis skrócony aktu zgonu, k. 14; zaświadczenia, k. 31.

W A. C. (1) rozpoznaje się reakcję żałoby pod postacią zaburzeń lękowo-depresyjnych o umiarkowanym nasileniu. Zaburzenia w sferze psychiki, w istotnym stopniu zakłócają jej codzienne funkcjonowanie i nawiązanie adekwatnych relacji z otoczeniem. Ból po staracie ojca jest na tyle silny, że powoduje zamknięcie się na kontakty z otoczeniem. Powódka odizolowała się od ludzi. Nie uczęszcza zna zajęcia pozalekcyjne, nie wyjeżdża na wycieczki, po szkole zamyka się w pokoju. Strach przed zranieniem uniemożliwia nawiązanie nowych przyjaźni i zaadaptowanie się do nowego środowiska życia. Powódka odczuwa duży żal za utraconą rodziną i brak poczucia bezpieczeństwa. Z ojcem była

bardzo głęboko związana emocjonalnie, zwłaszcza po śmierci matki, kiedy był on jedyną osobą, zapewniającą stabilne bezpieczeństwo.

Powódka przeżyła bardzo trudny okres śmiertelnej choroby ojca i towarzyszyła mu w procesie umierania. Proces ten był psychicznie wyczerpujący i niósł ze sobą duże cierpienie i poczucie olbrzymiej straty. Cierpienie to spowodowało zmianą osobowości objawiająca się brakiem zaufania do otoczenia, podstawę wycofania, brakiem poczucia pewności i brakiem dolności nawiązywania bliskich relacji z drugim człowiekiem. Ponadto obniżony nastrój, duży poziom lęku zaburzają zdolności skupiania uwagi i zapamiętywanie, co powoduje gorsze wyniki w nauce. Bez odpowiedniej pomocy psychologicznej, zaburzenia te mogą przybrać trwały charakter. Może to skutkować, brakiem możliwości zdobycia odpowiedniego wykształcenia i znacznie utrudnić jej w przyszłości odpowiedni awans zawodowy.

Okres żałoby u powódki może trwać co najmniej kilka lat.

Dowody: opinia biegłego psychologa i psychiatry z dnia 14.11.2013 r., k. 114-119.

W związku ze śmiercią ubezpieczonego PZU (...) S.A. w W. wypłaciło na rzecz powódki kwotę 14.000,00 zł.

Decyzją z dnia 25 lutego 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w L. przyznał A. C. (1) jednorazowe odszkodowanie z tytułu śmierci L. C. zmarłego dnia 29 września 2012 r. wskutek następstw choroby zawodowej kwotę 28.941,00 zł.

Dowody: pismo PZU, k. 44; decyzja ZUS z dnia 25.02.2013 r., k. 45.

Pismem z dnia 6 listopada 2012 r. powódka, reprezentowana przez W. I. wezwała stronę pozwaną do zapłaty na jej rzecz kwoty 250.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

W odpowiedzi na powyższe, stron pozwana wskazała, iż nie może ustosunkować się do żądań powódki, bowiem W. I. nie przedłożyła dokumentu, z którego wynikałoby prawo do reprezentowania siostry. Po przedłożeniu postanowienia Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 19 grudnia 2012 r. o powołaniu W. I. i A. I. na opiekunów prawnych małoletniej A. C. (1), strona pozwana w piśmie z dnia 24 stycznia 2013 r. odmówiła spełnienia świadczenia w żądanej wysokości. Pismem z dnia 18 marca 2013 r. powódka zwróciła się do strony pozwanej o rozważenie zapłaty kwoty 200.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia w terminie 14 dni od daty doręczenia wezwania, które nastąpiło w dniu 20 marca 2013 r. W odpowiedzi na powyższe, w piśmie z dnia 2 kwietnia 2013 r. strona pozwana, nie kwestionując co do zasady roszczeń o wypłatę zadośćuczynienia, odmówiła spełnienia świadczenia w żądanej wysokości.

Dowody: - pismo powódki, k. 32-33, 37; pismo strony pozwanej, k. 34, 36, 40-41; postanowienie z dnia 19.12.2012 r., k. 25; potwierdzenie odbioru, k. 39.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo A. C. (1) zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Podstawę prawną odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej stanowi art. 435 § 1 k.c., zgodnie z którym prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

W odniesieniu do powyższego należy zaznaczyć, że bezsporna była podstawa odpowiedzialności Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w L. za skutki śmierci L. C. spowodowanej stwierdzoną u niego chorobą zawodową. Bezspornym było również i to, że w związku ze śmiercią L. C. powódka poniosła szkodę o charakterze niemajątkowym. Istota sporu sprowadzała się natomiast do ustalenia wysokości należnego zadośćuczynienia.

W ocenie sądu - wobec treści niekwestionowanej przez stronę pozwaną dokumentacji medycznej (...) Ośrodka Medycyny Pracy we W. Oddział w L. oraz orzeczenia z dnia 6 grudnia 2012 r. lekarz Orzecznik ZUS Oddział w L. ustalającego związek śmierci L. C. z chorobą zawodową stwierdzoną u niego decyzją nr (...)z dnia 24 maja 2011 r. – nie ulega wątpliwości, że istnieje adekwatny związek przyczynowy pomiędzy warunkami pracy ojca powódki u strony pozwanej a chorobą zawodową (za powstanie której na zasadzie ryzyka wynikającego z powołanego art. 435 k.c.) i śmiercią L. C., która doprowadziła ostatecznie do powstania u powódki krzywdy kompensowanej stosownym zadośćuczynieniem.

W kwestii podnoszonego przez stronę pozwaną zarzutu przyczynienia się ojca powódki do powstania szkody poprzez palenie papierosów przypomnieć trzeba że zgodnie z art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa więc wyłącznie na stronach procesu (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Zgodnie z powyżej przedstawionymi rozważaniami stwierdzić należy, iż na stronie pozwanej ciążył obowiązek udowodnienia przyczynienia się przez L. C. w określonym stopniu do powstania choroby zawodowej.

Jakkolwiek z treści dokumentów udostępnionych przez(...) Ośrodek Medycyny Pracy we W., jak również z zeznań świadków A. R., M. R., W. I. oraz A. I. wynikało, iż ojciec powódki do 2003 r. palił papierosy, to jednak w ocenie Sądu strona pozwana nie zdołała wykazać, aby skutek powyższego L. C. przyczynił się (w rozumieniu art. 362 k.c.) do powstania choroby zawodowej. Strona pozwana, oprócz dokumentacji związanej z przebiegiem postępowania o stwierdzenie choroby zawodowej u L. C., nie zawnioskowała żadnych innych dowodów mających świadczyć o jego przyczynieniu się do powstania choroby zawodowej. Nie zachodziła konieczność działania Sądu z urzędu. W toku postępowania strony były bowiem reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, a zatem dopuszczenie dowodu z urzędu w tych okolicznościach mogłoby prowadzić do naruszenia zasady bezstronności i równego traktowania stron. W tym stanie rzeczy żądanie pozwu co do zasady należało uznać za usprawiedliwione, jednak jego wysokość tylko częściowo mieściła się w granicach uzasadnionych okolicznościami sprawy (w szczególności tych wynikających z rozmiaru krzywdy powódki).

Wysokość zadośćuczynienia należnego z tytułu poniesionej szkody niemajątkowej, wyrażającej się doznaną krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych reguluje art. 445 § 1 k.c. O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego decyduje zasadniczo rozmiar doznanej krzywdy. Jednakże niewymierny w pełni charakter krzywdy sprawia, że ustalenie jej rozmiaru, a tym samym i wysokości zadośćuczynienia, zależy od oceny sądu. Art. 445 § 1 k.c. konstytuuje wyraźnie przyznanie odszkodowania, stanowiąc, że sąd „może” przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przyjmuje się, że wspomniana ocena powinna się opierać na całokształcie okoliczności sprawy.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c., zadośćuczynienie winno być "odpowiednie". Z istoty tego unormowania i natury krzywdy wynika, że suma przyznana tytułem zadośćuczynienia powinna być przybliżonym ekwiwalentem doznanych cierpień psychicznych i fizycznych, ale też powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Podnieść także trzeba, iż zadośćuczynienie ma mieć charakter „kompensacyjny” i nie może być symboliczne, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, ale jednocześnie nie może być nadmierne w stosunku do krzywdy.

Na rozmiar szkody niemajątkowej doznanej przez A. C. (1) niewątpliwie składały się cierpienia psychiczne. W związku ze stwierdzoną w 2010 r. chorobą nowotworową L. C., w okresach między kolejnymi pobytami w szpitalu wymagał stałej opieki, którą w głównej mierze sprawowała powódka. A. C. (1) przeżyła zatem bardzo trudny okres śmiertelnej choroby ojca i towarzyszyła mu w procesie umierania. Proces ten był psychicznie wyczerpujący i niósł ze sobą duże cierpienie i poczucie olbrzymiej straty. Cierpienie to spowodowało zmianę osobowości objawiająca się brakiem zaufania do otoczenia, postawą wycofania, brakiem poczucia pewności i brakiem dolności nawiązywania bliskich relacji z drugim człowiekiem.

Uwagę zwraca, że zaburzenia w sferze psychiki, w istotnym stopniu zakłócają codzienne funkcjonowanie poszkodowanej i nawiązanie przez nią adekwatnych relacji z otoczeniem. Ból po staracie ojca jest na tyle silny, że powoduje zamknięcie się na kontakty z otoczeniem. A. C. (1) odizolowała się od najbliższych, w istotnym stopniu ograniczyła również kontakty z rówieśnikami. Nie uczęszcza na zajęcia pozalekcyjne, nie wyjeżdża na wycieczki. Wolny czas najchętniej spędza w samotności.

Negatywne skutki w sferze emocjonalno-psychicznej powódki potęguje dodatkowo fakt, iż po śmierci ojca musiała przeprowadzić się do przyrodniej siostry, którą poznała dopiero po śmierci matki. Z tego względu niezbędna była również zmiana szkoły, przez co poszkodowana znalazła się w zupełnie nowym, obcym otoczeniu, co z pewnością intensyfikuje brak poczucia bezpieczeństwa. Istotne jest również, iż strach przed zranieniem, jaki uniemożliwia powódce nawiązanie nowych przyjaźni i zaadaptowanie się do nowego środowiska życia.

Nie budzi wątpliwości również i to, że powódka odczuwa duży żal za utraconą rodziną. Często powraca we wspomnieniach do chwil spędzonych z ojcem. Przeżyty silny stres psychiczny związany ze śmiercią ojca jest o tym bardziej nasilony, że z ojcem była bardzo głęboko związana emocjonalnie, zwłaszcza po śmierci matki, kiedy był on jedyną osobą, zapewniającą stabilne bezpieczeństwo. Niewątpliwie młody wiek powódki stanowi źródło dodatkowych negatywnych odczuć psychicznych.

Ponadto obniżony nastrój i duży poziom lęku, stanowiące następstwa traumatycznego zdarzenia zaburzają u A. C. (1) zdolności skupiania uwagi i zapamiętywanie, co powoduje gorsze wyniki w nauce. Bez odpowiedniej pomocy psychologicznej, zaburzenia te mogą przybrać trwały charakter, co może skutkować brakiem możliwości zdobycia odpowiedniego wykształcenia i znacznie utrudnić jej w przyszłości odpowiedni awans zawodowy. Przy czym okres żałoby u powódki może trwać o najmniej kilka lat.

Powyższe ustalenia Sąd poczynił w wyniku analizy zeznań M. R., A. R., A. I., A. W., W. I., przesłuchania powódki oraz opinii biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii.

W ocenie Sądu, sporządzona w sprawie opinia biegłych jest jasna i zupełna a wnioski końcowe są spójne, logiczne i przekonująco uzasadnione. Sposób scharakteryzowania przez nich schorzeń stwierdzonych u A. C. (1), przedstawienie związanych z nimi dolegliwości oraz szczegółowy opis badań, poprzedzający wydanie opinii, pozwalają, w ocenie Sądu, na uznanie, że badania przeprowadzone przez biegłych były wszechstronne i kompleksowe, a wnioski oparte na ich wynikach są prawidłowe i odzwierciedlają stan zdrowia powódki.

W świetle powyższego nie zasługiwały na uwzględnienie zastrzeżenia strony pozwanej podniesione w piśmie procesowym z dnia 13 stycznia 2014 r., że wnioski opinii biegłego psychologa i psychiatry zostały oparte w głównej mierze na wywiadzie uzyskanym od powódki. Biegli wydali opinię po zbadaniu A. C. (1). Przy jej ferowaniu biegli uwzględnili również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, którzy odnosili się do cierpień fizycznych, jakie po śmierci ojca odczuwała poszkodowana oraz treść dostępnej dokumentacji medycznej. Wbrew twierdzeniu strony pozwanej, biegli stwierdzili, iż u A. C. (1) rozpoznaje się reakcję żałoby pod postacią zaburzeń lękowo-depresyjnych o umiarkowanym nasileniu, a więc zaburzenia o charakterze psychicznym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd, uznał, że krzywda jakiej doznała A. C. (1) uzasadnia przyznanie zadośćuczynienia w kwocie 70.000 złotych.

Zauważyć należy w tym miejscu, iż wysokość dochodzonej szkody zawsze jest uzależniona w pewien sposób od odczuć wewnętrznych poszkodowanego, jego wrażliwości na ból i cierpienia. Nie mniej jednak, Sąd winien oprócz kryteriów społecznych dla oceny wysokości szkody, przybrać także pewną przeciętną miarę odczuć – choć to niewątpliwie niezwykle skomplikowana postać materii i z kompilacji owych przeciętnych odczuć i przeżyć „oszacować” wysokość szkody na zasadzie ekwiwalentności, tak by nie było to jednocześnie źródło wzbogacenia. W tym właśnie obszarze mieści się swobodne uznanie sędziowskie, które winno zawierać się w granicach objętych okolicznościami sprawy, by

nie przeszło w dowolność uznania, naruszającego zasady ustalenia zadośćuczynienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2000 r., sygn. akt III CKN).

Uwagę zwraca, iż negatywne skutki w sferze emocjonalno-psychicznej występowały u powódki już po śmierci jej matki. Jak zeznała bowiem M. R. i A. W., po śmierci B. C. powódka stała się smuta i zamknięta w sobie. Ograniczyła również kontakt z rówieśnikami. Powyższe odzwierciedlało się w zeznaniach A. R., który podał, iż śmierć matki była dla powódki ciężkim przeżyciem, zaś śmierć ojca pogłębiła jej cierpienia. Nie budzi przy tym wątpliwości, iż odpowiedzialności za skutki śmierci B. C. nie sposób przypisać stronie pozwanej.

Zdaniem Sądu, ocena wysokości dochodzonego roszczenia wymaga również uwzględnienia wypłaconego powódce jednorazowego odszkodowania z ubezpieczenia społecznego w wysokości 28.941,00 zł (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2000 r., sygn. akt I PK 253/04) oraz kwoty 14.000,00 zł, jaką na rzecz A. C. (1) wypłacił PZU (...) S.A. w W. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 stycznia 2008 r., sygn. akt V ACa 799/07).

Z uwagi na powyższe Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 70.000 zł tytułem zadośćuczynienia, zaś dalej idące powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o treść art. 100 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów. Powódka wygrała proces w 47 %, natomiast strona pozwana odpowiednio w 53%. Na koszty procesu, które poniosła powódka złożyły się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.700 zł (§ 6 pkt 6 i 11 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu), opłata od pozwu w wysokości 7.500,00 zł oraz wydatki pełnomocnika (dojazd i opłata za wydanie e - protokołu) w kwocie 88 zł. Strona pozwana poniosła zaś koszty związane z zastępstwem procesowym w wysokości 2.700 zł (§ 6 pkt 6 i 12 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

Z uwagi na powyższe – po stosunkowym rozdzielenia powyższych kosztów - Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 3.405 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Z uwagi na fakt, iż wynagrodzenie biegłych wyniosło 299,94 zł, Sąd stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa kwotę 140 (47 % całości kosztów opinii) zł tytułem brakujących w sprawie kosztów sądowych wydatkowanych tymczasowo ze środków budżetowych tutejszego Sądu.